

En speciel juleaften.

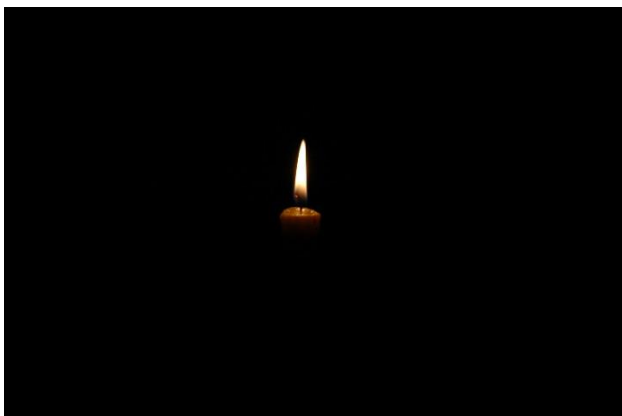
En lille pige og hendes mor var på vej hen til bedstemoderen for at holde juleaften.

Det sneede voldsomt, og de små veje fygede hurtigt til. Pludselig gled bilen af vejen og landede i en stor snedrive. Moderen prøvede at få bilen fri af driven, men forgæves. Og til sidst må de to vandre ud i mørket efter hjælp, i retning mod et lille lys ude på marken.

Det lille lys viste sig at være en lille gård med hovedhus og en enkelt staldbygning. Derinde finder moderen og datteren en lille dreng og hans far i gang med at muge ud og fodre dyr. De går alle fire ind i gårdens køkken, hvor der bliver ringet efter hjælp til den forulykkede bil. Imens de alle venter på hjælp får faderen og hans lille dreng stillet lidt mad frem. Huset vidner om, at der ikke ”er meget at rutte med” på gården. Tilmed bliver et lille grantræ fældet i haven, som så gør det for juletræ i en potte på middagsbordet. De hygger sig alle og synger et par julesalmer, det synes de to børn er på sin plads en juleaften.

Da autohjælpen endelig melder sin ankomst til gården i løbet af en halv time for at hente moderen og den lille pige og deres bil, så giver pige den lille dreng en gave, som hun har gemt i sin taske.

Det er en Spiderman-dukke, som egentlig var til hendes jævnaldrende fætter, som hun skulle holde jul med hos sin bedstemor. Men pigen synes hellere, at drengen på gården skulle have den – ”han fik vist ikke andre gaver”, som hun senere siger til sin mor. Drengen bliver meget rørt og går straks i gang med at lege med sin nye Spidermandukke. Og pludselig går det op for moderen og datteren, at husets beboere også er holdt hjemme på grund af snevejret. De skulle have været afsted for at holde juleaften sammen med drengens mor, der ligger uheldbredeligt syg på hospitalet. ”Men måske hun kan komme hjem og holde jul med os næste år”, forsøger faderen at trøste sin søn, da drengen nævner det for gæsterne.

Denne lille historie er på samme tid sørgelig og glædelig. Og så minder den mig om, hvad julen drejer sig om.

Hverken de to voksne eller de to børn fik vist den jul, de havde regnet med. Men jeg tror, at de alle havde en dejlig juleaften sammen alligevel.

Sådan er det mange gange i livet – det går ikke altid som præsten prædiker. Men derfor kan livet

godt være godt alligevel. Manden på gården havde det vist ikke nemt. Moderen i bilen havde det

ikke let. Børnene savnede også nogen. Alle havde de nok at tænke på. Men de får alle noget at glæde sig over alligevel – fordi de formår at finde kræfter til at række ud mod hinanden. De skulle måske endda have været til julegudstjeneste i den lokale sognekirke. Det kom de ikke, men de oplevede Guds kærlighed og nærvær denne aften alligevel – i kraft af hinanden.

Og det er, når mennesker gør hinanden til én af sine egne, at glimt af himmeriget lyser op i mørket. Tænk på den lille dreng, der måtte undvære både sin mor og julegaver juleaften. Mon ikke han, bare for en kort stund, glemte det, og var verdens lykkeligste dreng, da han pakken Spiderman-dukken op. Den glæde kom alene fordi en lille pige fattede næstekærlighed – og rakte ud til andre end hende selv.

Ved julens gudstjenester hører vi om dengang, hvor mennesket blev givet noget at gå efter i mørket. Vi blev givet det lille Jesus-barn, der skulle rejses til stjernerne og de himmelske sale for vores skyld – for at vi også kunne gå samme vej. Og undervejs i livet lærer det samme lille Jesus-barn os, at vi mennesker har et lys at gå efter, når vi glider af livets vej – eller bare går uden mål. Dét lys er Gud og Hans rige – og vi finder det ved hjælp af kærlighed til dem, vi har omkring os.

I julen markerer vi, at Gud lod sig føde som lys for alle mennesker. For som englen siger til hyrderne på marken julenat:

Jeg forkynder jer en stor glæde for hele folket. I dag er der født jer en frelser i davids by, han er Kristus, Herren.”

Derfor holder jeg særligt af julens gudstjenester. For julen handler om selve livet – både det jordiske og det evige.

Uden Jesus ville vi slet ikke have noget lys at gå efter, når mørket sænkede sig over os. Jesus er vores lys i både gode og dårlige tider – og både til jul og resten af året. Men for de fleste mennesker kommer er det særligt fremtrædende, når vi kommer i kirke i juledagene. Og især ved gudstjenesten juleaftensdag er det tydeligt, at Jesus er dét lys, vi skal gå efter i livet.

Fortællingen om barnet i krybben, om hyrderne på marken og englene – det er alt sammen med til at give os en ramme at leve livet i. For dér hører vi jo netop om, at Gud kommer til mennesket, som lys i mørket – og lægger sin barmhjertighed og kærlighed lige ned iblandt os. Vi opdager det måske ikke hver gang, vi er i mørket. Men det er jo derfor, at englen kommer til os og fortæller det – så vi ikke overser det. For Gud ønsker ikke, at vi overser Ham og hans kærlighed til os.

Og uanset, om vi ser eller overser Gud, så overser Gud ikke os – det er dét, julen handler om. Og det er derfor, at vi holder jul – og fejrer Guds søns komme til os!

-Mads Zachodnik